

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Η Ελλάδα της θάλασσας, του πλιού, του γαλάζιου ουρανού έχει κάπι μοναδικό να προσφέρει: πολιτισμό και διαχρονικές αξίες. Μαρτυρίες αδιάψευτες αποτελούν τα μνημεία μας.

Σε κάθε γωνιά της ελληνικής γης συναντάμε αρχαία θέατρα και ναούς, μεσαιωνικά κάστρα και Βυζαντικές εκκλησίες, παραδοσιακά κτήρια και σύνολα λαϊκής αρχιτεκτονικής, σε απόλυτη ισορροπία με τη φύση δια πρέπει να είναι τα έργα των ανθρώπων.

Τις πο πολλές φορές αποτυπώνουν κοινωνικές σκέψεις και ανθρώπινες αξίες – πολιτισμό –, που για τη σημερινή κοινωνία μας αποτελούν ίδιανικα. Ένας από τους σημαντικότερους τουριστικούς πόρους της χώρας μας είναι τα μνημεία αυτά με τις αξίες που περιήλειν και σηματοδοτούν.

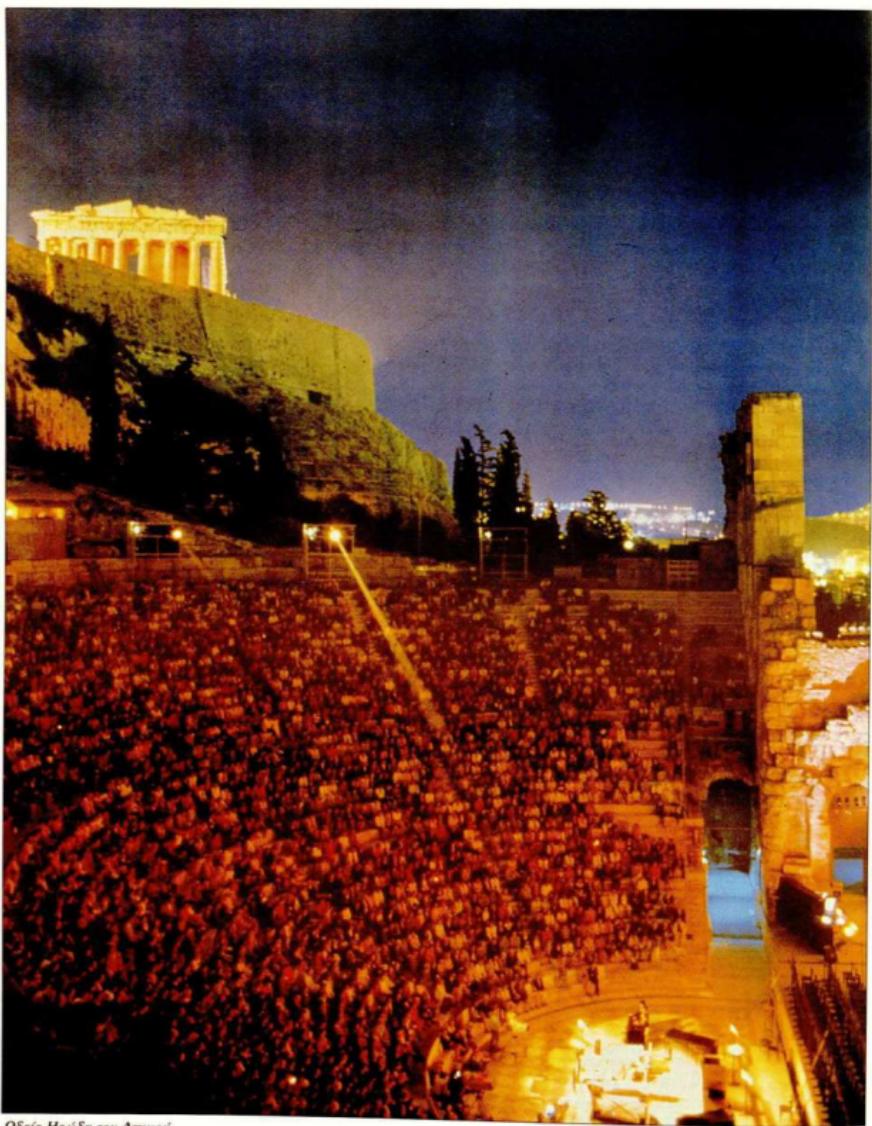
Το ξανασωτάνεμα τους κατά κύριο λόγο θα πλούσιει το περιεχόμενο της δικής μας σύγχρονης σωστής, αλλά ταυτόχρονα θα δώσει ένα μοναδικό χαρακτήρα στον ελληνικό Τουρισμό, εξασφαλίζοντας τη σωστή κοινωνική του διάσπαση.

Το Υπουργείο Τουρισμού έχει ξεκινήσει μια σημαντική προσπάθεια ανάδειξης της πολιτισμικής μας κληρονομιάς, σε συνδιασμό με την προβολή του ελληνικού περιβάλλοντος, φυσικού και ανθρωπογενούς.

Η δημιουργία ενός δικύνου τουριστικών δραστηριοτήτων σε παραδοσιακούς οικισμούς, με την αναστήλωση κτηρίων λαϊκής αρχιτεκτονικής, καθώς και η επαναλειπούρια αρχαίων θεάτρων και ιστορικών πολιτισμικών κώφων αποτελούν παρεμβάσεις στην κατεύθυνση αυτή. Το ξανασωτάνεμα των μνημειακών αυτών κώφων όχι μόνο συμβάλλει στην προσαστία και προβολή τους, αλλά αποτελεί καθηκόν της Πολιτείας μας προς τους πολίτες της. Γιατί συντελεί με μοναδικό τρόπο στην προσέγγιση του σύγχρονου ανθρώπου με τα διαχρονικά ελληνικά πολιτιστικά ιδεώδη.

Το Υπουργείο Τουρισμού θα συνεχίσει εντατικά την προσπάθεια αυτή με την επίγνωση ότι τα αγαθά του ελληνικού πολιτισμού αποτελούν παγκόσμια κλήρονομά και τα μνημεία μας δεν είναι μόνο μαρτυρίες του παρελθόντος αλλά μπορούν να σηματοδοτήσουν σύγχρονες κοινωνικές και πολιτιστικές αξίες.

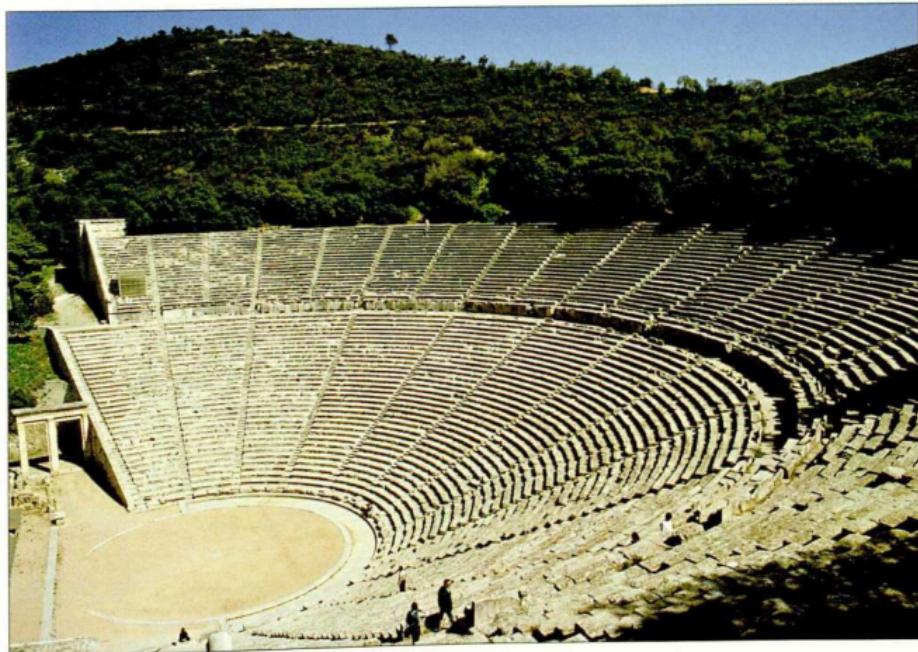
ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ
Αρχιτέκτονας
Υπουργός Τουρισμού

Ωδείο Ηρώδου του Αττικού.

Το "Ηρώδειο" αποτελεί, επούντι τη σημερινή, την καρδιά του Φεστιβάλ, με ποικίλες παραστάσεις (θέατρο, όπερα, συμφωνικά μουσικά, χορός) που δίνουν ελληνικά και ξένα συγκροτήματα διεθνούς κύρους. Το Ωδείο χτίστηκε στη μισή της Ρωμαϊκής, συγένειας του Ηρώδου του Αττικού, που πέθανε το 160 μ.Χ. Έχει γυπτικό ρομαϊκό σκελί, με χωρητικότητα 5000-6000 θεατών. Η σκηνή του πολεσταίει ακέραια καλογρίμενη από φυριδιότο. Το 1950-61, σταν συντριβήτηκε, η ορχήστρα στρώθηκε με σάπτες και μαύρες πλάκες. Το Φεστιβάλ Αθηνών γεννήθηκε, πριν από 40 χρόνια, στο Ωδείο του Ηρώδου του Αττικού, σηματοδοτώντας την αρχή ενός θερινού που αποδείχθηκε από τους απρωτικότερους σε παγκόσμιο πνευματικό επίπεδο.

* Βλ. "ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ", τ. 55.

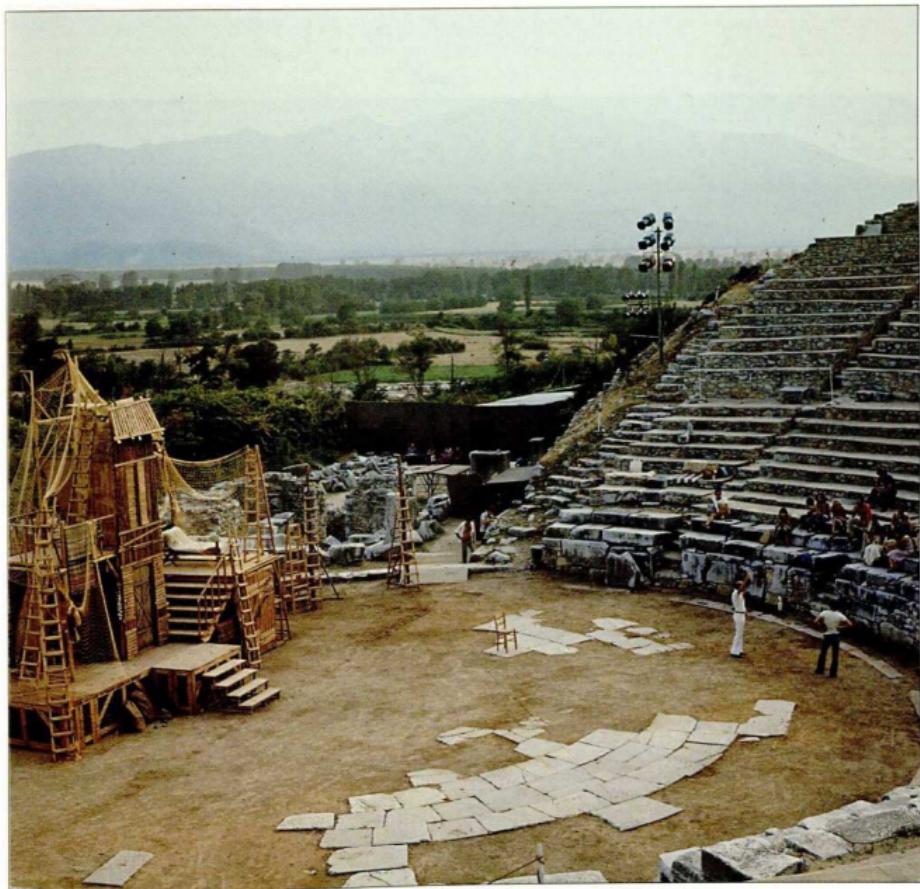
Θέατρο Επιδαύρου.

Διεθνώς γνωστό, κυρίως για τις παραστάσεις αρχαίου δράματος, το θέατρο της Επιδαύρου ξεχωρίζει για την εκπληκτική του ακουστική: ακόμα και το άνωμα σπίρτου ακούγεται από τους 14.000 θεατές που χωρούν σ' αυτό. Είναι το καλύτερο διατηρημένο θέατρο του ελλαδικού χώρου. Χιώτικε τον 4ο αι. π.Χ. και έρευνε σχεδόν ανείρηστο ώς τις μέρες μας. Το οικοδόμημα αυτό συγκαταλέγεται στον κατάλογο των "Μνημείων της Παγκόσμιας Κληρονομίας". Το άνοιγμα του κοίλου του φτάνει τα 114 μέτρα. Η ορχήστρα, με διάμετρο 20 μέτρα, είναι κυκλική και στο κέντρο της έχει βωμό, τη θυμέλη. Λειψάνα των θεμελίων της σκηνής υπάρχουν, αλλά ανάλογα με τις ανάγκες των σύγχρονων παραστάσεων καλείπονται από ξύλινη βάση.

Δωδώνη.

Το θέατρο της Δωδώνης, που κάθε χρόνο γωντανεύει με παραστάσεις και θεατές, είναι από τα ωραιότερα που υπάρχουν. Η σωστή και αισθητικά άρτια αναστήλωση και συντήρηση του (που έγινε το 1960-63) το έκαναν πολύ τορευτικής έδης στην Ήπειρο. Το θέατρο κτίστηκε από τους βασιλεία Πέρρο (297-272 π.Χ.) και καταστράφηκε το 219 π.Χ. από τους Απολόδους. Με τα λάφια που πήρε από το Θέρμο, ο Φίλιππος ο Έ' το ξανάκτισε όμως, τα δεντά τον δεν τελείωσαν και το 168 -167 π.Χ., οι Ρωμαίοι επέβαδαν μετατροπές που αλλοίωσαν τη μορφή του. Τα υπόκα, τα στοιχεία και ο τρόπος δομής της σκηνής είναι εντυπωσιακά: την καλοφτηγμένη ιούδομη κατασκευή του στην έξω πλευρά, κοσμεί σπάσι με 13 της Ακρόπολης και εν μέρει επάνω σε αναλόγημα τοιχού 21 μέτρων. Τον επίσημο χαρακτήρα του θέατρου αυτού τονίζει η πλήν που από την Ακρόπολη οδηγεί στο άνω διάζωμα.

Φιλίπποι.
Το θέατρο των Φιλίππων, σύγχρονο με την ίδρυση της πόλης, ακουμνά σε έναν δόφο. Τμήματα της πρώτης μορφής του θεάτρου έχουν σωθεί καθώς και ρωμαϊκά αρχιτεκτονικά μέρη και γλυπτά (2ος αι. μ.Χ.). Το θέατρο πήρε σχεδόν ανέπαφο έως τον 16ο αιώνα. Το 1957-59 έγιναν αναστηλώσεις και το θέατρο των Φιλίππων ξαναζωντάνεψε με παραστάσεις του αρχαίου ρεπερτορίου, δίνοντας άθητο στην πνευματική και τουριστική τοπίο του τόπου.

Σαμοθράκη.

Εδάκιστα είναι, δυσπικώς, τα εναπομείναντα λείφανα των θεάτρου της Σαμοθράκης. Έως το 1927 περίπου υπήρχαν, επιπόπου, καθίσματα από λευκό και από ερυθρό ασβεστόλιθο. Σπουδαϊκό έργο έχει πραγματοποιηθεί κατά τη ρωμαϊκή περίοδο: κάτω από την ορχήστρα είχε κατασκευαστεί τεχνητή κοίτη του ποταμού από "ρωμαϊκό τοιμέντο".

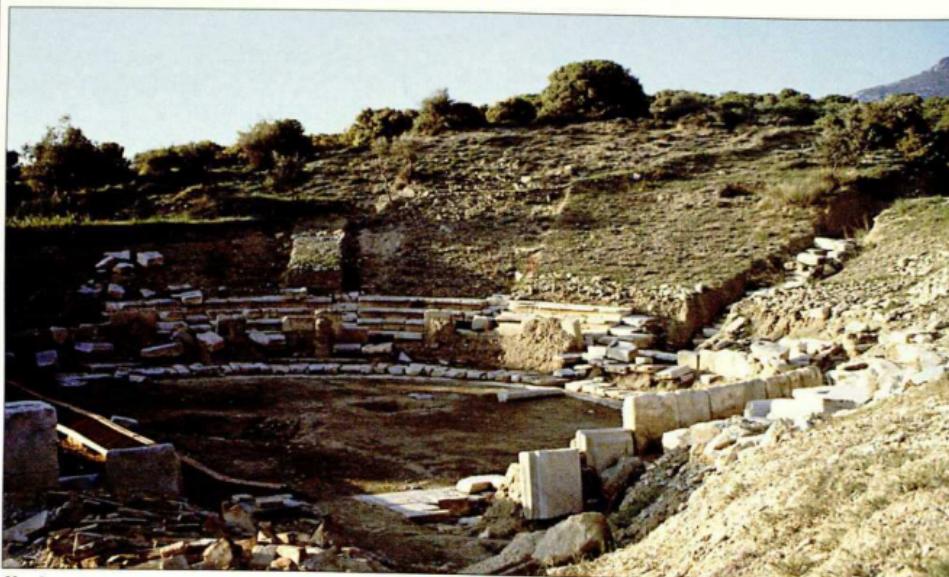
Δήλος.

Χηρεμένο σπις αρχές του 3ου αι. π.Χ., το θέατρο της Δήλου έχει χωρητικότητα 5500 θεατών. Δυσπικάς η κατάσταση διαπίροπής του δεν είναι καθηδρόν καλή και μόνον η ορθήστρα έχει συντηρηθεί με τρόπο που δίνει τον χαρακτήρα του κτίσματος. Η σκηνή σώζει δωρικούς κίονες που τονίζουν την ομορφιά του τοπίου μέσα στη φθορά του χρόνου.

Θέατρο Μεγαλόπολης.

Το θέατρο της Μεγαλόπολης είναι χτισμένο στη βόρεια πλαγιά πετρώδους λόφου, σε απόσταση 1000 μέτρων από τον Ελισσώνα ποταμό. Είναι το μεγαλύτερο θέατρο της αρχαίας Ελλάδας, χωρητικότητας 21000 θεατών, με ορθοπίστρα διαμέτρου 30 μέτρων, και οικοδομημένη τον 4ο αι. π.Χ. Η σκηνή και οι 14 μαρμάρινοι κίονες αποτελούν ρωμαϊκή προσθήκη.

Μαρονεία.

Η Μαρονεία υπάρχει από την εποχή των Ομηρού. Το θέατρο της είναι της ελληνιστικής περιόδου με μετατροπές της ρωμαϊκής εποχής. Στης μετατροπές αυτές συγκαταλέγεται η τοποθέτηση θυρακίων, για να προστατεύονται οι θεατές όταν ο χώρος χρησιμεύει ως άρένα. Αυτό που κάνει θέατρο από τα υπέρ του διπλανού ρέματος.